

Sygn. akt I C 699/12

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2012 roku

SĄD REJONOWY W BYTOMIU WYDZIAŁ I CYWILNY

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jarosław Jakubiec

Protokolant: **Małgorzata Wachowiak**

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2012 roku w Bytomiu

na rozprawie

sprawy z powództwa **K. G.**

przeciwko (...) **Bank Spółce Akcyjnej w W.**

o zwolnienie spod egzekucji

oddala powództwo.

I C 699/12

UZASADNIENIE

K. G. złożył pozew przeciwko (...) BANK S.A. W W. o zwolnienie spod egzekucji zajętej na rachunku bankowym kwoty 2.191,09 zł.

W uzasadnieni powód podał, iż komornik dokonał zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego dłużniczki, w tym kwoty 2.191,09 zł będącej własnością powoda.

Okoliczności faktyczne nie były sporne.

Powód K. G. zawarł z bankiem (...) S.A. Umowę pożyczki na kwotę 25.040,94 zł, która to kwota była przeznaczona dla B. D.. Miała ona samodzielnie spłacać raty kredytu, czego jednak nie uczyniła. Powód sam spłacił pożyczkę, a kwota 2.191,09 zł, stanowiąca składkę ubezpieczeniową miała być powodowi zwrócona. Bank przelał wskazaną kwotę na rachunek bankowy w (...) Bank (...) należący do B. D.. Komornik prowadzący egzekucję przeciwko tej osobie, zajął wierzytelność z tego rachunku bankowego.

Sąd zważył:

Powództwo okazało się bezzasadne i należało je oddalić.

Zgodnie z art. 841 § 1 kpc osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa.

Pozew taki powinien zawierać żądanie zwolnienia od egzekucji określony praw lub rzeczy, a okolicznością, która uzasadniać ma takie żądanie jest naruszenie praw osoby trzeciej.

Tymczasem w niniejszej sprawie prawo, czy rzecz nie została zajęta. Nie można bowiem twierdzić, iż zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego dłużniczki jest równoznaczne z zajęciem „kwoty, której właścicielem” jest powód.

Środki pieniężne co do zasady nie stanowią przedmiotu prawa własności, w szczególności w obrocie bezgotówkowym. Przytoczyć należy wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 lutego 2004 r. **VCK 233/03** (Lex nr 550934), zgodnie z którym „umieszczenie na rachunku bankowym środków pieniężnych w następstwie przelewu nie dotyczy przedmiotów materialnych, będących nośnikami jednostek pieniężnych, o których możnaby twierdzić, że stały się czyjąś własnością, lecz sprowadza się do odpowiednich zapisów wyrażających dobra majątkowe nie będące jednak rzeczami. Stąd, za chybione należało uznać przyjęcie za punkt wyjścia do rozważań na tle art. 842 w zw. z art. 841 k.p.c., że osoba zlecająca przelanie pieniędzy występuje w charakterze właściciela środków pieniężnych. Również określenia "jego środki pieniężne", "przechowywać", "posiadacz" zawarte w art. 725 k.c. tylko w dużym uproszczeniu mogą być odczytywane jako wyrażające treści adekwatne do rzeczywistego ich znaczenia w przypadku bankowego obrotu bezgotówkowego”.

Orzeczenie zapadło na tle analogicznego stanu faktycznego i Sąd podziela w pełni wyrażony w orzeczeniu Sądu Najwyższego pogląd.

Wprawdzie dopuszcza się istnienie żądania zwolnienia spod egzekucji określonej kwoty pieniężnej (por wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 października 2007 r. **IV CSK 271/07** OSNC 2009/1/14) jednakże jedynie w przypadku, gdy w toku postępowania rzecz zostanie sprzedana w postępowaniu egzekucyjnym. Jest to sytuacja wyjątkowa i nie może mieć przełożenia na sytuację faktyczną występującą w niniejszym postępowaniu.

Powództwo zostało więc oddalone wyrokiem zaocznym z uwagi na brak stanowiska pozwanego banku.

Orzekając o kosztach Sąd zastosował wynikające z art. 98 kpc: zasadę odpowiedzialności za wynik procesu i zasadę kosztów celowych. Z uwagi jednak na fakt, iż pozwana nie poniosła żadnych kosztów i jakakolwiek kwota nie mogła być zasądzona na jej rzecz, faktycznie w wyroku brak rozstrzygnięcia o nich.